

La humanitat

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III, 3.ª EPOCA, Núm. 28

BARCELONA, 1 MAIG 1980

PREU: 25 Ptes.

TENIM UN NOU PRESIDENT DE LA NOSTRA GENERALITAT. JORDI PUJOL HA ESTAT ELEGIT, GRACIES ALS VOTS DE L'ERC, A LA SEGONA VOTACIO

La nostra adhesió crítica al nou president ha estat manifestada al Parlament català abans de la seva elecció per Víctor Torres i Francesc Vicens. Donem, a manca del text íntegre, un resum de l'argumentació justificativa del nostre partit, seguint la referència publicada al diari AVUI.

D'una manera «cartesiana», Vicens detallà en cinc apartats «el resum d'ambigüitats» que veien en el programa de govern de CiU. Les qüestions d'ERC feien referència concretament a trapassos, política econòmica, desequilibris regionals i política comarcal, Cambres agràries i reforma de l'Estatut.

El portaveu d'ERC, sempre amb un to més aviat sec i racionalista, començà a exposar els cinc blocs d'interrogants. Sobre els trapassos, i després de fer referència a la seva urgència, esmentà el problema de la renegociació, i concretament sobre l'aspecte financer de l'Estatut demanà a Pujol si pensava tenir acabat el procés de trapassos abans de quatre anys, altrament ja sortiria d'aquesta legislatura.

En relació amb la política econòmica, Vicens es mostrà d'acord en la gravetat de la crisi econòmica a Catalunya remarcada per Pujol, però li preguntà per què fins a setembre no volia portar a terme el pla que havia anunciat d'actuació immediata.

I, entrant en la qües-

tió dels desequilibris regionals i comarcals, digué que els satisfecia algun dels punts indicats pel candidat, però els inquietava que hagués dit que «també» es tractava d'un problema polític. «Nosaltres pensem —indicà— que això és paternalisme, mentre no es parli de descentralització de les comarques». I insistí després en l'ambigüitat que representa el procés de trapassos de les diputacions avançat per CiU.

En quart lloc parlà de les polèmiques Cambres agràries. I en aquest sentit, fou contundent: «nosaltres creiem que cal suprimir-les, i que els serveis que calgui establir en aquest sector han de ser organitzats per la conselleria d'Agricultura. I per això —remarcà Vicens— no cal esperar cap trapàs; altrament seria ter una interpretació restrictiva de l'Estatut, i no crec que aquesta sigui la intenció del candidat».

Pel que fa a la reforma de l'Estatut, el portaveu d'ERC advertí que Pujol havia parlat de «revisió», però que no era una qüestió terminològica si ells in-

sistien en la «reforma».

La reforma que pre-conitzem —subratllà— dins la via de la legalitat i fins el punt més alt que permeti la Constitució. Després, el portaveu d'ERC afegí que, en relació amb els punts de contingut de la reforma o revisió, Pujol havia aportat un «exemple molt dolent» perquè s'havia referit a Justícia, quan en aquest àmbit «jo només recordo ara, sense tenir a mà el text de l'Estatut, que el nomenament del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya haurà de ser publicat al Diari Oficial de la Generalitat».

Finalment, Francesc Vicens fou rotund en la seva afirmació, afirmació que semblava ser primordial en la configuració de la posició d'aquest grup respecte a la segona votació del candidat a la presidència: «volem que el senyor candidat plantegui la reforma de l'Estatut dintre d'aquesta legislatura. I si aquesta legislatura s'acabés sense ell com a president, voldriem que d'alguna manera es deixés garantida aquesta reforma. Aquest és el compromís que n'esperem».

A 3/4 de 6 de la tarda

Josep M. Poblet, presidint la taula d'edat del Parlament. A la seva dreta, Santiburcio; a l'esquerra, Planelles. Treu les paperetes de l'urna i les va donant, després de desplegarles, a Planelles. Aquest va cantant els noms: Barrera i Ardiaca, els dos únics noms que apareixeran a les paperetes. Són exactament les 5.45 de la tarda quan Barrera ja té la majoria. Tardarà encara uns minuts en fer-se oficial, però les felicitacions a partir d'aquest moment, de gairebé la totalitat dels parlamentaris, ja es fan públiques. Barrera les reb amb aquella emoció serena, que serà la seva tònica durant les llargues hores, matí i tarda, d'aquestes primeres i històriques sessions del Parlament de Catalunya.

El nostre company J. Martínez de Foix ha publicat un article a diari AVUI que ens plau reproduir car creiem que és important i mereix estar en l'arxiu del nostre partit cosa que intenta ésser el nostre periòdic:

Els punts sobre les is

Tot just inicien la marxa cap al nostre autogovern que ja ens arriben les mostres de malvolença i incomprensió.

En són prova la carta d'uns suposats estudiants (com es diuen? qui són?) que ha motivat la visita a la Universitat dita «Autònoma» d'uns inspectors de Madrid per tal de vetllar per l'ensenyança en castellà, segons va dir per televisió el mateix ministre del ram. Val a dir que quan la nostra universitat ho era de veres d'autònoma no hi havia cap problema, perquè cadascú s'expressava en la seva parla i tothom s'entenia. I és que la qüestió no és de llengua, sinó de tenir o no bona voluntat. Ara que, com tots sabem, és habitual que els estudiants vagin a ampliar coneixements a països estrangers i coneixin idiomes ben diversos, qui es pot creure que uns universitaris que conviuen amb nosaltres no entenguin el català? A més d'ofensiu resulta grotesc que el govern central ordeni inspeccionar si discriminem el castellà quan és el català el continuament discriminat a casa nostra! En tot cas és a Madrid, com a capital de «los pueblos y nacionalidades de España», on haurien de practicar obligatòriament el plurilingüisme (com s'esdevé, verbigràcia, a Suïssa).

Tot això no pot sorprendre, però, en veure que el primer ministre es va escandalitzar no fa gaire tan sols de sentir l'expressió «Estat català». I dons què es pensava? Cal que els senyors de Madrid admetin d'un cop per sempre que som una nació i, per tant, que ens assisteixen tots els drets que tingui una altra, el primer dels quals és tenir Estat propi. Sense perjudici de les convenients federacions i confederacions, tal com en són exemple els l'nder alemanys, els cantons suïssos, els EUA d'Amèrica, l'URSS, ... en fi, dels països més civilitzats als més poderosos. (I que no invoquin unitats geogràfiques, que a l'oest hi ha Portugal).

Sembla, però, que encetem amb bons auguris la nova etapa històrica. Després del ponderat discurs d'obertura, a manera de testament polític dictat per l'experiència del president Tarradellas, seguit de la vibrant al·locució del president d'edat Josep M Poblet i la ferma i serena exposició de propòsits feta pel president electe del Parlament, Heribert Barrera, el camí que ens cal seguir i l'objectiu que ens anima són ben clars. I perquè no hi hagués cap dubte, després d'un emotiu, i reeixit, cant d'«Els segadors» per tots els diputats catalans, l'honorable Barrera va cloure l'acte amb un VISCA CATALUNYA LLIURE! Així sia.

Josep Martínez de Foix

Llegiu

La HUMANITAT
propagueu-la